

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

Partitiones Scientiarum & Argumenta singlorum Capitum.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

DISTRIBVTIO OPERIS.

fabulas, & superstitiones, & nugas, quas Nutriculae pueris instillant, mentes eorum etiam serio depravare: Ita eadem nos movit ratio, ut solliciti atque etiam anxii simus, ne ab initio, cum veluti infantiam Philosophia sub Historia Naturali tractemus & curemus, illa alicui vanitati alluefacat. At in omni Experimento novo & paulo subtiliore, licet (ut nobis videtur) certo ac probato, modum tamen experimenti, quo usi sumus, aperte subjungimas, ut postquam patefactum sit, quomodo singula nobis consisterint, videant homines, quid erroris subesse & adhucere possit; atq; ad probationes magis fidam, & magis exquisita (si quae sint) expergiscantur: deniq; ubiq; monita, & scrupulos, & cautions aspergimus religione, quadam, & tanquam exorcismo, omnia phantasmata rejecientes, ac cohidentes.

Potremus, cum nobis exploratur sit, quanto pote Experiencia & Historia aciem mentis humanæ disgreget; & quam difficile sit (presentem animis vel teneris, vel praeoccupatis) à principio cum Naturæ consuetere; adjungimus sepius observationes nostras, tanquam primas quasdam conversiones & inclinations, ac veluti aspectus Historie ad Philosophiam: ut & pignoris loco hominibus sint, eos in Historie fluctibus perpetuo non detentum iri; utque, cum ad opus Intellectus deveniat, omnia sine magis in procinētu. Atq; per hujusmodi (qualem describimus) Historiam Naturalem, aditum quendam fieri posse ad Naturam tutum & commodum, atque Materiam intellectui præberi probam & preparatam, censemus.

Postquam vero & Intellectum fidissimis auxiliis ac præsidii stipavimus, & justum Divinorum Operum exercitum severissimo delectu comparavimus, nil amplius superesse viderat, nisi ut Philosophiam ipsam aggrediamur. Attamen ita tam ardita & suspensa, sunt quedam que necessario videntur interponenda: partim decendi gratia, partim in utrum praesentem.

Horum primum est, ut Exempla proponantur inquirendi & inveniendi, secundum nostram rationem ac viam, in aliquibus subjectis representata: sumendo ea potissimum subjecta, que, & inter ea quæ queruntur, sunt nobilissima & inter se maxime diversa, ut in uno quoq; genere Exemplum non defit. Neq; de iis Exemplis loquimur, quæ singulis Preceptis ac Regulis illustrandi gratia adjicuntur: hoc enim in Secunda Parte operis abunde praestitumus: sed plane Typos intelligimus & Platina, que universum Mensis processum, atq; inveniendi continuatum fabricam & ordinem in certis subjectis, iusq; variis & insignibus, tanquam sub oculis ponant. Etenim nobis in mentem venit, in Mathematicis, afflante machinâ, sequi Demonstrationem facilem & perspicaciam: contrâ, absq; hac commoditate, omnia videri involuta, & quam revera sunt, subtiliora. Itaq; hujusmodi Exemplis Quintam partem nostri Operis attribuimus: quæ revera nil aliud est, quam Secundæ Partis applicatio particularis & explicata.

At Quinta pars ad tempus tantum, donec reliqua pertincentia, adhibetur: & tanquam scenus redditur, usq; dum fors haberi possit. Neq; enim finem nostrum ita petimus occæcari, ut quæ occurrent in via utilia, negligamus. Quam obrem Quintam partem Operis ex iis conficiimus, que a nobis aut inventa, aut probata, aut addita sunt: Neq; id tam ex rationibus atq; prescriptis Interpretandi, sed ex eodem Intellectus usu, quem alii in inquirendo & inveniendo adhibere conseruerunt. Etenim cum ex perpetua cum Naturæ consuetudine, majora de Medicationibus nostris, quam pro ingenii viribus speramus, tum poterunt ista veluti tabernaculorum in via positorum vice fungi, ut mens ad certiora contendens in iis paulisper acquiescat. Attamen teflamur interim, nos illis ipsis, quod ex vera interpretandi forma non sint inventa aut probata, teneri minimè velle. Istam vero Judicium suspensionem non est quod exhortare quispiam in Doctrinâ, quæ non simpliciter nil sciri posse, sed in nisi certo ordine & certa via scripsi posse: atq; incerta tamen certos Certitudinis gradus ad usum & levamen constituit, donec Mens in Cauſam explicatione consitiat. Neque enim ille ipse Scholas Philosophorum, qui Acatæpsum simpliciter non tenuerunt, inferiores suæ illis quæ pronunciandi licentiam usurparunt. Illæ tamen Sensu & Intellectu auxilia non paraverunt; quod nos fecimus: sed fidem & autoritatem planè fustuletunt; quod longè alia res est, & ferè opposita.

Sexta tandem pars Operis nostræ (cui reliqua inserviunt ac ministrant) ea demum recludit & proponit Philosophiam, que ex hujusmodi (qualem ante docuimus & paravimus) inquisitione legitima & casta, & severa, educitur & confirmatur. Hanc vero postremam Partem perficere & exitum perducere, res est & supra vires, & ultra spes nostras collocata. Nos eiinitia (ut speramus) non contemnda, exitum generis humani fortuna dabit; qualem forte homines in hoc Rerum & Animorum statu, hanc facile animo capere aut metiri queant. Neq; enim agitum solum felicitas Contemplativa, sed vere res humanæ & fortunæ, atq; omnis Operum potentia. Homo enim Naturæ minister & interpres tantum facit & intelligit, quantum de Naturæ ordine, Operæ, vel Mente, observaverit: nec amplius scit, aut potest. Neq; enim ullæ vires Cauſarum catenam solvere aut perfringere possint: neq; Naturæ altera quam parendo vincitur. Itaq; Intentionis gemina illæ, humane sci. Scientia, & Potentia, vere in idem coindicunt: & fructuatio Operum maxime fit ex ignoracione Cauſarū.

Atque in eo sunt omnia, si quis oculos Mensis à Rebus ipsis nunquam dejiciens, earum imagines plane, ut sunt, expiciat. Neq; enim hoc siveferit Deus, ut Phantasie nostra formium pro Exemplari Mundi edamus: sed potius benigne faciat, ut Apocalypsim, ac veram visionem vestigiorum & signorum Creatoris super Creaturas, scribamus.

Itaque Tu, Pater, qui lucem visibilim primitias Creaturæ dedisti, & lucem intellectualem ad fastigium Operum tuorum in faciem Hominis inspirasti: Opus hoc, quod à tua Bonitate profectum, tuam gloriam repetit, ture & rege. Tu, postquam conversus es ad spectandum Opera quæ fecerunt manus tuae, vidisti, quod omnia essent bona valde; & requieviisti. At Homo conversus ad Opera quæ fecerunt manus sua, vidit quod omnia essent vanitas & vexatio spiritus; nec ullo modo requievit. Quare si in Operibus tuis sudabimus, facies nos visionis ture & Sabbati tui participes. Supplices perimus, ut haec mens nobis constet: usq; novis Eleemosynis per manus nostras & aliorum, quibus eandem mentem largieris, familiam humanam dotaram velis.

Partitiones Scientiarum & Argumenta singlorum Capitum.

Liber I.

Nihil constat Capitibus, sed tantum continet partitionem totius Operis, nec non dilutionem quarundam Objectionum.

Liber II.

CAP. I.

Partitio Universalis Doctrina Humana, in Historiam, Poem, Philosophiam: Secundum tres Facultates Intellectus; Memoriam, Phantasiam; Rationem: Quodque eadem Partitio competit etiam Theologia.

CAP. II.

Partitio Historia in Naturalem, & Civilem: Ecclesiastica & Literaria sub Civili comprehensis: Partitio Historia naturalis, ex Subiecto suo, in Historiam Generationum, Prætergenerationum, & Artium.

CAP. III.

Partitio Historia Naturalis secunda, ex usu & Fine suo, in Narrativam, & Inductivam: Quodque Finit nobilissimum Historia Naturalis sit, ut ministret, & in ordine sit, ad condendam Philosophiam, quem Finem intuctur Inductiva. Partitio Historia Generationum, in Historiam caelestium, His-

toriam meteororum, Historiam Globi Terra & Marie: historiam massarum, sive Collegiorum maiorum, & historiam specierum, sive Collegiorum minorum.

CAP. IV.

Partitio historia civilis, in Ecclesiasticam, literariam, & (quæ generis nomen retinet) civilem: Quodq; historia literaria desideretur. Ejus confidencia præcepta.

CAP. V.

De dignitate & difficultate historiae civiles.

CAP. VI.

Partitio prima historiae civilis (speciale) in memorias, antiquitates, & historiam inflam.

CAP. VII.

Partitio historiae infæ, in chronica temporum, virtutis personarum, & relations actionum: eatum partium explicatio.

CAP. VIII.

Partitio historiae temporum, in historiam universalem, & particularem. Utroq; comoda, & incomoda.

CAP. IX.

Partitio secunda historiae temporum, in Annaler, & acta diurna.

A:

CAP.

PARTITIONES SCIENT.

CAP. X.

Partitio secunda historie civilis (specialis) in meram, & mixtam.

CAP. XI.

Partitio historia Ecclesiastica, in Ecclesiasticam specialem. historiam ad Prophetas, & historiam Nemesos.

CAP. XII.

De Appendicibus historie, quae circa verba hominum (quemadmodum historia ipsa circa facta) verantur: Partitio eorum in orationes, epistolas & apophthegmata.

CAP. XIII.

De secundo membro principali doctrinae humanae, nempe Poesi. Partitio Poetica in narrativam, dramaticam, & parabolicam. Exempla parabolica tria proponuntur.

LIBER III. CAP. I.
Partitio scientiae in Theologiam, & Philosophiam. Partitio Philosophia in doctrinas: De Numine, De Natura, De Homine. Constitutio Philosophia prima, ut Matis communis omnium.

CAP. II.

De Theologia Naturali: & Doctrina de Angelis & Spiritibus, quae ejusdem est Appendix.

CAP. III.

Partitio Naturalis Philosophia, in speculativam, & operativam: quodque illarum due, & in intentione trahantur, & in corpore tractantur, segregari debeant.

CAP. IV.

Partitio doctrina speculativa de Natura, in Physicam, (specialem), & Metaphysicam: Quarum Physica causam efficientem, & materiam: Metaphysica causam finaliem, & formam, inquit, Partitio Physica (Spec.) in doctrinas de principiis rerum, sive de mundo, & de varietate rerum. Partitio doctrina de varietate rerum, in doctrinam de concretis, & doctrinam de abstractis. Partitio doctrina de concreta, reiecta eisdem Partitiones, quas suscepit historia naturalis. Partitio doctrina de abstracta, in doctrinam de Schematismo materia, & doctrinam de motibus. Appendices due Physica speculativa: Problematanaturalia, placita antiquorum philosophorum. Partitio Metaphysica, in doctrinam de formis, & doctrinam de causis finalibus.

CAP. V.

Partitio operativa doctrina de natura, in Mechanicam, & Magiam: Quae respondent partibus speculatoriae: Physica, Mechanics, Metaphysica Magia. Expurgatio vocabuli Magia. Appendices due operativa, Inventarium opum humanarum, & Catalogus Polychreorum.

CAP. VI.

De Magna Philosophia Naturali, tam speculatoria, quam operativa. Appendix Mathematica: Quodque inter Appendices potius ponit debet, quam inter scientias substantivat. Partitio Mathematica, in parsam, & mixtam.

LIBER. IV. CAP. I.

Partitio doctrina de homine, in Philosophiam humanitatem, & civilem. Partitio Philosophia humanitatem, in doctrinam circa corpus hominis, & doctrinam circa animam hominis. Constitutio unius doctrina generalis de natura, sive de statu hominis. Partitio doctrina & statu hominis, in doctrinam de persona hominis, & de fidei animi & corporis. Partitio doctrina de persona hominis, in doctrinam de miseria hominis, & de praerogatibus. Partitio doctrina de fidei, in doctrinam de indicacionibus, & de impressionibus. Assignatio physionomia & interpretationis sommorium naturalium, doctrina de indicacionibus.

CAP. II.

Partitio doctrina circa corpus hominis, in Medicinam, Cosmetican, Athletican, & voluptuarian. Partitio Medicina in officia tria; vid, in conservationem sanitatis, curacionem morborum, & prolongationem vite. Quodque pars postrema de prolongatione vite disjungi debet à duabus reliquis.

CAP. III.

Partitio philosophia humana circa animam, in doctrinam de spiraculo, & doctrinam de anima sensibili, sive producta. Partitio secunda ejusdem Philosophia, in doctrinam de substantia & facultatis anima, & doctrinam de u/o, & objectis facultatum. Appendices duæ doctrina de facultatis anima, doctrina de atrivatione naturali, & doctrina de fascinatione. Distributione facultatum anima sensibili, in motum, & sensum.

LIBER. V. CAP. I.

Partitio doctrina circa usum & objecta facultatum anima humana, in Logicam, & Etnicam. Partitio Logica, in artes inveniendi, judicandi, retinendi, & tradendi.

CAP. II.

Partitio inventiva, in inventivam artium & argumentorum: Quodque prior harum (quaem eminet) desideratur. Partitio inventiva artium, in experientiam literatam, & originum novum. Delineatio experientia literata.

CAP. III.

Partitio inventiva, argumentorum, in promptuarium, & topiam. Partitio topica, in generalem, & particularem, Exemplum topica particularis, in inquisitione de gravi & levi.

CAP. IV.

Partitio artis judicandi, in judicium per inductionem, & per syllogismum. Quorum prius aggregatur organo novo. Partitio prima iudicij per syllogismum, in reductionem relam, & inversam. Partitio secunda ejus, in analyticam, & doctrinam de Elenchis. Partitio doctrina de Elenchis, in Elenchos sophismatum, Elenches Hermenies, & Elenchos imaginum, sive idolorum. Partitio idolorum, in idola tribus, idola speciei, & idola fori. Appendix artis indicandi, vid. De dialegia demonstrationum pri Natura subiecti.

CAP. V.

Partitio artis retinendi sive retentive, in doctrinam de administrativa memoria, & doctrinam de memoria ipsa. Partitio doctrinæ de memoria ipsa, in præstationem, & emblemata.

LIBER IV. CAP. I.

Partitio traditrix, in doctrinam de organo sermonis, doctrinam de methodo sermonis, & doctrinam de illustratione sermonis. Partitio doctrina de organo sermonis, in doctrinam de notis rerum, de locutione, & de descriptione. Quarum duæ posteriores Grammaticam confinxerunt, ejusque partitiones sunt. Partitio doctrina de notis rerum, in Hieroglyphica, & Characteres reales. Partitio secunda Grammatica, in litteriam, & Philosphanem. Aggregatio Poeses, quoad metrum, ad doctrinam de locutione. Aggregatio doctrinæ de episodio, ad doctrinam de descriptione.

CAP. II.

Doctrina de Methodo sermonis, constituitur ut pars traditrix substantiva & principialis. Nomen ei inditur prudentia traditrix. Enumerantur Methodi genera diversa, & subjuguntur eorum commoda, & incommoda.

CAP. III.

De fundamentis & officio doctrinæ de illustratione sermonis, sive Rhetorice. Appendices tres Rhetorice, quæ ad promptuarium tantummodo pertinent: colores boni & malorum, tam simplices, quam comparati: unita beta rerum: formulæ minores orationum.

CAP. IV.

Appendices generales duas traditrix, critica, & paedagogica.

LIBER. VII. CAP. I.

Partitio Ethicæ, in doctrinam de exemplari, & Georgica animi. Partitio exemplaris (scilicet boni) in bonum simplex, & bonum comparatum. Partitio boni simplicis, in bonum individuale, & bonum communionis.

CAP. II.

Partitio boni individualis, vel suavitatis, in bonum actuum & bonum passivum. Partitio boni passivi, in bonum conservativum, & bonum perfectivum. Partitio boni communionis, in officia generalia, & reflectiva.

CAP. III.

Partitio doctrinæ de cultura animi, in doctrinam de characteribus animalium, de affectibus, & de remedii, sive curatiuum. Appendix doctrinæ ejusdem, de congruitate inter bonum animi, & bonum corporis.

LIBER. VIII. CAP. I.

Partitio doctrinæ civilis, in doctrinam de conversatione, doctrinam de negotiis, & doctrinam de imperio, sive Repub.

CAP. II.

Partitio doctrinæ de negotiis, in doctrinam de occasionibus sparsis, & doctrinam de ambitu vite. Exemplum doctrinæ de occasionibus sparsis, ex parabolis aliquibus Salomonis. Praecepta de ambitu vite.

CAP. III.

Potiones doctrinæ de imperio sive Repub. omittuntur: Tantum aditus fit ad desiderata duo: Doctrinam de profendo, scilicet imperio, & doctrinam de iustitia universalis, sive de fontibus iuris: Exempla utriusque.

LIBER. IX. CAP. I.

Partitiones Theologicae inspiratae omittuntur: Tantum aditus fit ad desiderata tria: doctrinam de legitimo uso rationis humanae in divinitate, doctrinam de gradibus unitatis in Civitate, & emanatione scripturarum.

FRAN.